

Příčichnutí alergikovo

Tomáš Klus

V nose mě šimrá alergie,
jak se tak šourám, ale je mi,
ale je mi fajn, dobře se tu žije
v mé rozkvétající zemi.
Tak trochu slzím a pokašlávám,
jak mi do očí padá pyl z květů.
Nevěřím všem těm poplašným zprávám.
Mě prostě a dobře je teď tu.

Pletence milenců v čerstvé trávě
a křik dětí z pískoviště.
Já věřím nejvíc své vlastně hlavě,
mé tělo je mé útočiště.

ref. Tak mi doktoři pouštějí žilou,
to aby infekce nezpůsobila,
že bych snad nakazil taky svou milou
zemi, co vskutku je čilá.

Pověstná jarní apatie
a dlouhé fronty před apatykou.
Já a Ty kouříme u Slávie,
dál pak po nábřeží elektrikou.
Kousek odtud je galerie.
Vrátného znám a za litr rumu
uvidíš obrazy mistrů z Itálie
a vrátného zlitého jak pumu.

Rád se kochám a rád jsem kochán.
Koho chleba jíž, toho píseň zpívej.
Já zpívám tomu, koho zrovna potkám.
Dělám všechno pro, to abych zůstal živej.

R:
Páč mi doktoři dál pouštějí žilou, infekce ve mě však už pokročila,
co nejde rozumem, musí jít silou, kam pak se mrška skryla.

Zápisy vznešených dialogů,
citáty velkých mužů i žen,
kouřové signály úst demagogů,
zde domov můj má rozkvetlá zem,
oteklá tvář vstupenka do legií,
stíny tlouštíků na štíhlých křivkách cest,
partyzán napaden letargií,
bezelstná vítězství slibů a gest.

Na základní škole T.G. Masaryka,
naříká poslední učitel dějepisu,
znuděných studentů se výklad nedotýká,
budoucnost národa krapet mimo mísu.

R:
A tak mi doktoři pustili žilou, infekce nátlaku ustoupila,
pak opustím taky svou milou, zemi čo zabudla, že mala Kryla.